Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1798/2003

z dnia 7 października 2003 r.

w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku od wartości dodanej i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 218/92

(Dz.U. L 264 z 15.10.2003, str. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 885/2004, z dnia 26 kwietnia 2004, r.	L 168	1	1.5.2004

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1798/2003

z dnia 7 października 2003 r.

w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku od wartości dodanej i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 218/92

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 93,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Uchylanie się od podatków i unikanie płacenia podatków mające miejsce ponad granicami Państw Członkowskich prowadzą do strat budżetowych oraz naruszenia zasady sprawiedliwego opodatkowania oraz są odpowiedzialne za powodowanie zakłóceń w przepływie kapitału oraz warunków konkurencji. Dlatego właśnie wpływają one na funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

(2) Zwalczanie uchylania się od podatku od wartości dodanej (VAT) wymaga ścisłej współpracy między organami administracyjnymi każdego Państwa Członkowskiego właściwymi do stosowania przepisów w tej dziedzinie.

(3) Środki harmonizujące podatek podjęte w celu zakończenia tworzenia rynku wewnętrznego powinny zatem obejmować ustanowienie wspólnego systemu wymiany informacji między Państwami Członkowskimi, za pomocą którego organy administracyjne Państw Członkowskich pomagałyby sobie wzajemnie oraz współpracowały z Komisją w celu zapewnienia właściwego stosowania podatku VAT od dostaw towarów i usług, wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów oraz przywozu towarów.

(4) Aby system podatku VAT mógł sprawnie funkcjonować, niezbędne jest elektroniczne przechowywanie i przesyłanie niektórych danych do celów kontroli podatku VAT.

(5) Należy jasno określić warunki wymiany danych przechowywanych elektronicznie w każdym Państwie Członkowskim oraz bezpośredniego do nich dostępu Państw Członkowskich. Podmioty gospodarcze powinny mieć dostęp do niektórych z tych danych tam, gdzie jest do wymagane dla spełnienia przez nie ciążących na nich obowiązków.

(6) Państwo Członkowskie konsumpcji jest w pierwszym rzędzie odpowiedzialne za zapewnienie wypełniania swoich zobowiązań przez dostawców niemających siedziby w tym państwie. W tym celu stosowanie tymczasowych procedur szczególnych dla usług świadczonych drogą elektroniczną przewidzianych w art. 26c szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych, wspólny system podatku od wartości dodanej: jednolita podstawa opodatkowania ([4]), wymaga określenia zasad dotyczących dostarczania informacji oraz przekazywania pieniędzy między Państwem Członkowskim identyfikacji i Państwem Członkowskim konsumpcji.

([1]) Dz.U. C 270 E z 25.9.2001, str. 87.
([2]) Dz.U. C 284 E z 21.11.2002, str. 121 i 191.
([3]) Dz.U. C 80 z 3.4.2002, str. 76.
([4]) Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/92/WE (Dz.U. L 331 z 7.12.2002, str. 27).

▼B

(7) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 218/92 z dnia 27 stycznia 1992 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków pośrednich (VAT) ([1]) ustanowiło w tym zakresie system ścisłej współpracy między organami administracyjnymi Państw Członkowskich oraz między tymi organami i Komisją.

(8) Rozporządzenie (EWG) nr 218/92 uzupełnia dyrektywę Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 r. dotyczącą udzielania wzajemnej pomocy przez właściwe władze Państw Członkowskich w dziedzinie podatków pośrednich i bezpośrednich ([2]).

(9) Wspomniane dwa instrumenty prawne okazały się skuteczne, lecz nie są w stanie wypełniać nowych wymagań współpracy administracyjnej wynikających z coraz ściślejszej integracji gospodarek w ramach rynku wewnętrznego.

(10) Ponadto istnienie dwóch osobnych instrumentów współpracy w dziedzinie podatku VAT krępuje skuteczną współpracę między administracjami podatkowymi.

(11) Prawa i obowiązki wszystkich zainteresowanych stron są obecnie niewłaściwie określone. Dlatego konieczne jest ustalenie bardziej przejrzystych i wiążących zasad współpracy między Państwami Członkowskimi.

(12) Brakuje bezpośredniego kontaktu między lokalnymi lub krajowymi urzędami zwalczającymi nadużycia finansowe, a regułą jest komunikacja między centralnymi biurami łącznikowymi. Prowadzi to do nieefektywności, niewystarczającego wykorzystania uzgodnień dotyczących współpracy administracyjnej oraz opóźnień w komunikacji. Należy zatem przewidzieć powstanie bardziej bezpośrednich kontaktów między służbami w celu zwiększenia efektywności i sprawności współpracy.

(13) Współpraca nie jest wystarczająco intensywna, ponieważ, poza Systemem Wymiany Informacji o VAT (VIES), automatyczna lub spontaniczna wymiana informacji między Państwami Członkowskimi nie jest wystarczająca. Należy zintensyfikować i usprawnić wymianę informacji między odpowiednimi organami administracyjnymi oraz między tymi organami i Komisją w celu efektywniejszego zwalczania nadużyć finansowych.

(14) W związku z tym należy połączyć i wzmocnić przepisy w sprawie współpracy administracyjnej w zakresie podatku VAT z rozporządzenia (EWG) nr 218/92 oraz dyrektywy 77/799/EWG. W celu osiągnięcia przejrzystości należy dokonać tego w jednym nowym instrumencie zastępującym rozporządzenie (EWG) nr 218/92.

(15) Rozporządzenie niniejsze nie powinno wpływać na inne środki wspólnotowe przyczyniające się do zwalczania nadużyć finansowych w dziedzinie podatku VAT.

(16) Do celów niniejszego rozporządzenia właściwe staje się rozważenie ograniczeń niektórych praw i obowiązków ustanowionych w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych ([3]) w celu zabezpieczenia interesów określonych w art. 13 ust. 1 lit. e) wspomnianej dyrektywy.

(17) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE

([1]) Dz.U. L 24 z 1.2.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 792/2002 (Dz.U. L 128 z 15.5.2002, str. 1).
([2]) Dz.U. L 336 z 27.12.1977, str. 15. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem przystąpienia z 1994 r.
([3]) Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31.

▼B

z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ([1]).

(18) Niniejsze rozporządzenie przestrzega praw podstawowych i stosuje się do zasad uznanych w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie określa warunki współpracy organów administracyjnych Państw Członkowskich właściwych dla stosowania przepisów ustawowych dotyczących podatku VAT od dostaw towarów i usług, wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów i przywozu towarów oraz współpracy tych organów z Komisją w celu zapewnienia zgodności z tymi przepisami ustawowymi.

W tym celu określa ono zasady i procedury umożliwiające właściwym organom Państw Członkowskich współpracę oraz wymianę między sobą informacji, które mogą pomóc im w dokonaniu właściwego wymiaru podatku VAT.

Niniejsze rozporządzenie ustanawia także zasady i procedury wymiany pewnych informacji drogą elektroniczną, w szczególności odnoszących się do podatku VAT od transakcji wewnątrzwspólnotowych.

Na okres przewidziany w art. 4 dyrektywy 2002/38/WE ([2]) ustanawia także zasady i procedury wymiany drogą elektroniczną informacji odnoszących się do podatku od wartości dodanej od usług świadczonych drogą elektroniczną zgodnie ze specjalnymi procedurami przewidzianymi w art. 26c dyrektywy 77/388/EWG, a także każdej późniejszej wymiany informacji oraz, w takim zakresie, w jakim dotyczy to usług objętych wspomnianymi specjalnymi procedurami, dla przekazów pieniężnych między właściwymi organami Państw Członkowskich.

2. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na stosowanie w Państwach Członkowskich zasad dotyczących wzajemnej pomocy w sprawach karnych.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia:

1) „właściwy organ Państwa Członkowskiego” oznacza:

— w Belgii:

Le ministre des finances

De Minister van financiën,

▼M1

— w Republice Czeskiej:

Ministerstvo financí,

▼B

— w Danii:

Skatteministeren,

— w Niemczech:

Bundesministerium der Finanzen,

([1]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.
([2]) Dz.U. L 128 z 15.5.2002, str. 41.

▼M1

— w Estonii:

Maksuamet,

▼B

— w Grecji:

Υπουργείο Οικονομάς και Οικονομκων,

— w Hiszpanii:

El Secretario de Estado de Hacienda,

— we Francji:

Le ministre de l'économie, des finances et de l'industrie,

— w Irlandii:

The Revenue Commissioners,

— we Włoszech:

il Capo del Dipartimento delle Politiche Fiscali,

▼M1

— na Cyprze:

Υπουργός Οικονομικών ή εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος του,

— na Łotwie:

Valsts ieņēmumu dienests,

— na Litwie:

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Finansų ministerijos,

▼B

— w Luksemburgu:

L'Administration de l'Enregistrement et des Domaines,

▼M1

— na Węgrzech:

Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Kapcsolattartó Irodája,

— na Malcie:

Dipartiment tat-Taxxa fuq il-Valur Miżjud fil-Ministeru tal-Finanzi u Affarijiet Ekonomiċi,

▼B

— w Niderlandach:

De minister van Financiën,

— w Austrii:

Bundesminister für Finanzen,

▼M1

— w Polsce:

Minister Finansów,

▼B

— w Portugalii:

O Ministro das Finanças,

▼M1

— w Słowenii:

Ministrstvo za finance,

— na Słowacji:

Ministerstvo financií,

▼B

— w Finlandii:

Valtiovarainministeriö

Finansministeriet,

— w Szwecji:

Chefen för Finansdepartementet,

— w Zjednoczonym Królestwie:

The Commissioners of Customs and Excise;

2) „centralne biuro łącznikowe” oznacza biuro wyznaczone na mocy art. 3 ust. 2 jako główny odpowiedzialny za kontakty z innymi Państwami Członkowskimi w dziedzinie współpracy administracyjnej;

3) „łącznikowy organ administracyjny” oznacza każde biuro inne niż centralne biuro łącznikowe posiadające szczególną właściwość terytorialną lub wyspecjalizowaną właściwość rzeczową wyznaczone przez właściwy organ na podstawie art. 3 ust. 3 do bezpośredniej wymiany informacji na podstawie niniejszego rozporządzenia;

4) „właściwy urzędnik” oznacza każdego urzędnika, który dokonuje bezpośredniej wymiany informacji na podstawie niniejszego rozporządzenia, do której to wymiany został upoważniony na podstawie art. 3 ust. 4;

5) „organ wnioskujący” oznacza centralne biuro łącznikowe, łącznikowy organ administracyjny lub właściwego urzędnika Państwo Członkowskiego, który składa wniosek o udzielenie pomocy w imieniu właściwego organu;

6) „organ współpracujący” oznacza centralne biuro łącznikowe, łącznikowy organ administracyjny lub właściwego urzędnika Państwo Członkowskiego, który otrzymuje wniosek o udzielenie pomocy w imieniu właściwego organu;

7) „transakcje wewnątrzwspólnotowe” oznaczają wewnątrzwspólnotową dostawę towarów lub usług;

8) „wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów” oznacza każdą dostawę towarów, które muszą być zadeklarowane w oświadczeniu zbiorczym, przewidzianym w art. 22 ust. 6 lit. b) dyrektywy 77/388/EWG,

9) „wewnątrzwspólnotowe świadczenie usług” oznacza każde świadczenie usług objęte art. 28b ust. C, D, E i F dyrektywy 77/388/EWG;

10) „wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów” oznacza nabycie prawa do rozporządzania ruchomością jako właściciel na mocy art. 28a ust. 3 dyrektywy 77/388/EWG;

11) „numer identyfikacyjny VAT” oznacza numer przewidziany w art. 22 ust. 1 lit. c), d) i e) dyrektywy 77/388/EWG;

12) „postępowanie administracyjne” oznacza wszelkie kontrole i postępowania wyjaśniające oraz inne działania podejmowane przez Państwa Członkowskie w wykonywaniu swoich funkcji w związku z zapewnieniem właściwego stosowania ustawodawstwa dotyczącego podatku VAT;

13) „wymiana automatyczna” oznacza systematyczne przekazywanie określonych z góry informacji do innego Państwa Członkowskiego, bez uprzedniego wniosku, w z góry ustalonych, regularnych odstępach czasu;

14) „ustrukturyzowana wymiana automatyczna” oznacza systematyczne przekazywanie z góry określonych informacji do innego Państwa Członkowskiego, bez uprzedniego wniosku, z chwilą gdy informacja taka staje się dostępna;

▼B

15) „wymiana spontaniczna” oznacza nieregularne przekazywanie informacji do innego Państwa Członkowskiego, bez uprzedniego wniosku.

16) „osoba” oznacza:

a) osobę fizyczną

b) osobę prawną, lub

c) jeżeli przewidują to obowiązujące przepisy prawne – stowarzyszenie osób uznane za mające zdolność do czynności prawnych, lecz nie posiadające prawnego statusu osoby prawnej;

17) „udostępniać” oznacza przyznać dostęp do odpowiedniej elektronicznej bazy danych oraz uzyskać dane drogą elektroniczną;

18) „drogą elektroniczną” oznacza przy użyciu sprzętu elektronicznego do przetwarzania (wraz z kompresją cyfrową) oraz przechowywania danych, z wykorzystaniem transmisji kablowej, radiowej, technologii optycznych oraz innych środków elektromagnetycznych;

19) „sieć CCN/CSI” oznacza wspólną platformę opartą na wspólnej sieci łączności (CCN) oraz wspólnym systemie połączeń (CSI), opracowaną przez Wspólnotę do zapewnienia wszystkich transmisji drogą elektroniczną między właściwymi organami w obszarze ceł i podatków.

Artykuł 3

1. Właściwymi organami, o których mowa w art. 2 ust. 1, są organy, w imieniu których stosuje się niniejsze rozporządzenie, bez względu na to, czy bezpośrednio, czy na drodze delegacji.

2. Każde Państwo Członkowskie wyznacza jedno centralne biuro łącznikowe, na które deleguje główne zobowiązanie do kontaktów z innymi Państwami Członkowskimi w dziedzinie współpracy administracyjnej. Każde Państwo Członkowskie informuje o tym Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie.

3. Właściwy organ każdego Państwa Członkowskiego może wyznaczyć łącznikowe organy administracyjne. Centralne biuro łącznikowe jest odpowiedzialne za uaktualnianie wykazu tych organów oraz udostępnianie go centralnym biurom łącznikowym zainteresowanych Państw Członkowskich.

4. Właściwy organ każdego Państwa Członkowskiego może dodatkowo wyznaczyć, na warunkach przez siebie określonych, właściwych urzędników, którzy mogą dokonywać bezpośredniej wymiany informacji na podstawie niniejszego rozporządzenia. Może przy tym ograniczyć zakres takiego wyznaczenia. Centralne biuro łącznikowe jest odpowiedzialne za uaktualnianie wykazu takich urzędników oraz udostępnianie centralnym biurom łącznikowym zainteresowanych Państw Członkowskich.

5. Uważa się, że urzędnicy dokonujący wymiany informacji na mocy art. 11 i 13 są w każdym przypadku upoważnieni w tym celu, zgodnie z warunkami przewidzianymi przez właściwe organy.

6. Gdy łącznikowy organ administracyjny lub właściwy urzędnik wysyła lub otrzymuje wniosek lub odpowiedź na wniosek o udzielenie pomocy, informuje centralne biuro łącznikowe swojego Państwa Członkowskiego na warunkach przez niego określonych.

7. Gdy łącznikowy organ administracyjny lub właściwy urzędnik otrzymuje wniosek o udzielenie pomocy wymagający działania poza jego właściwością terytorialną lub rzeczową, przesyła bezzwłocznie taki wniosek do centralnego biuro łącznikowego swojego Państwa Członkowskiego oraz informuje o tym organ wnioskujący. W takim przypadku okres ustanowiony w art. 8 rozpoczyna się z dniem nastę-

▼B

pującym po dniu, w którym wniosek o udzielenie pomocy został przekazany do centralnego biura łącznikowego.

Artykuł 4

1. Obowiązek udzielenia pomocy przewidziany w niniejszym rozporządzeniu nie obejmuje udzielania informacji lub dokumentów uzyskanych przez organy administracyjne określone w art. 1, działające z upoważnienia lub na wniosek organu sądowego.

2. Jednakże jeżeli właściwy organ posiada zgodnie z prawem krajowym kompetencje do przekazywania informacji określonych w ust. 1, mogą być one przekazywane jako element współpracy administracyjnej przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu. Każde takie przekazanie musi być poprzedzone upoważnieniem wydanym przez organ sądowy, jeżeli wymagają tego przepisy prawa krajowego.

ROZDZIAŁ II

WYMIANA INFORMACJI NA WNIOSEK

Sekcja 1

Wniosek o udzielenie informacji oraz o przeprowadzenie postępowania administracyjnego

Artykuł 5

1. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący przekazuje informacje określone w art. 1, wraz z wszelkimi informacjami odnoszącymi się do konkretnego przypadku lub przypadków.

2. Do celów przesyłania informacji określonych w ust. 1, organ współpracujący organizuje przeprowadzenie postępowania administracyjnego niezbędnego do uzyskania takich informacji.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może zawierać uzasadniony wniosek o przeprowadzenie szczególnego postępowania administracyjnego. Jeżeli Państwo Członkowskie stwierdza, że nie jest konieczne postępowanie administracyjne, niezwłocznie informuje organ wnioskujący o przyczynach takiego stwierdzenia.

4. W celu uzyskania poszukiwanych informacji lub przeprowadzenia wnioskowanego postępowania administracyjnego organ współpracujący lub organ administracyjny, do którego organ ten może się zwrócić, postępuje tak, jakby działał we własnym imieniu lub na żądanie innego organu w swoim Państwie Członkowskim.

Artykuł 6

Wnioski o udzielenie informacji oraz o przeprowadzenie postępowania administracyjnego składane na podstawie art. 5 przesyła się, w najszerszym możliwym zakresie, przy użyciu standardowego formularza przyjętego zgodnie z procedurą określoną w art. 44 ust. 2.

Artykuł 7

1. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący przekazuje wszelkie stosowne informacje uzyskane lub posiadane, a także wyniki postępowania administracyjnego, w postaci sprawozdań, oświadczeń i innych dokumentów lub poświadczonych kopii dokumentów albo wyciągów z nich.

2. Oryginały dostarcza się wyłącznie wtedy, gdy nie jest to sprzeczne z prawem obowiązującym w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę organ współpracujący.

▼B

Sekcja 2

Termin dostarczania informacji

Artykuł 8

Organ współpracujący udziela informacji określonych w art. 5 i 7 najszybciej jak to możliwe i nie później niż w ciągu trzech miesięcy od daty otrzymania wniosku.

Jednakże jeżeli organ współpracujący posiada już te informacje, termin ich udzielenia ulega skróceniu do najdłużej jednego miesiąca.

Artykuł 9

W niektórych szczególnych kategoriach przypadków organ wnioskujący i organ współpracujący mogą uzgodnić terminy inne niż przewidziane w art. 8.

Artykuł 10

Jeżeli organ współpracujący nie jest w stanie odpowiedzieć na wniosek w terminie, informuje niezwłocznie organ wnioskujący na piśmie o przyczynach niemożności dotrzymania terminu oraz o możliwym terminie udzielenia odpowiedzi.

Sekcja 3

Obecność w urzędach administracyjnych oraz uczestnictwo w postępowaniu administracyjnym

Artykuł 11

1. Na mocy umowy między organem wnioskującym oraz organem współpracujący oraz zgodnie z ustaleniami przyjętymi przez organ współpracujący urzędnicy upoważnieni przez organ wnioskujący mogą, w związku z wymianą informacji określoną w art. 1, być obecni w urzędach, w których wykonują swoje obowiązki organy administracyjne Państwa Członkowskiego, w którym organ współpracujący ma swoją siedzibę. Jeżeli informacja, której dotyczy wniosek, zawarta jest w dokumentach, do których mają dostęp urzędnicy organu współpracującego, urzędnicy organu wnioskującego otrzymują kopie dokumentów zawierających tę informację.

2. Na mocy umowy między organem wnioskującym i organem współpracującym oraz zgodnie z ustaleniami przyjętymi przez organ współpracujący urzędnicy wyznaczeni przez organ wnioskujący mogą, w związku z wymianą informacji określoną w art. 1, być obecni podczas postępowania administracyjnego. Postępowania administracyjne prowadzone są wyłącznie przez urzędników organu przyjętymi przez organ współpracującego. Urzędnicy organu wnioskującego nie wykonują uprawnień dochodzeniowych przysługujących urzędnikom organu współpracującego. Mogą oni jednakże uzyskać dostęp do tych samych pomieszczeń i dokumentów, co urzędnicy organu współpracującego, za ich pośrednictwem oraz wyłącznie do celów prowadzonego postępowania administracyjnego.

3. Urzędnicy organu wnioskującego obecni w innym Państwie Członkowskim zgodnie z ust. 1 i 2 muszą być w stanie w dowolnym czasie przedstawić pisemne upoważnienie stwierdzające ich tożsamość oraz zakres uprawnień.

Sekcja 4

Kontrole równoległe

Artykuł 12

W związku z wymianą informacji określoną w art. 1 dwa lub więcej Państwa Członkowskie mogą uzgodnić prowadzenie kontroli równoleg-

▼B

łych, na swoim własnym terytorium, w sprawie sytuacji podatkowej jednego lub więcej podatników będących przedmiotem wspólnego lub uzupełniającego się zainteresowania, w każdym przypadku, gdy kontrola taka wydaje się bardziej efektywna niż kontrole prowadzone przez tylko jedno Państwo Członkowskie.

Artykuł 13

1. Państwo Członkowskie samodzielnie określa, których podatników zamierza zaproponować jako podlegających kontroli równoległej. Właściwy organ tego Państwa Członkowskiego zawiadamia właściwe organy innych zainteresowanych Państw Członkowskich o przypadkach proponowanych do kontroli równoległej. Podaje przyczyny swojego wyboru, w najszerszym możliwym zakresie, dostarczając informacje leżące u podstaw takiej decyzji. Państwo Członkowskie określa okres, podczas którego taka kontrola powinna zostać przeprowadzona.

2. Zainteresowane Państwa Członkowskie decydują następnie, czy chcą brać udział w kontroli równoległej. Z otrzymaniem propozycji kontroli równoległej właściwy organ Państwa Członkowskiego potwierdza swoją zgodę lub przekazuje uzasadnioną odmowę swojemu odpowiednikowi w Państwie Członkowskim, które z taką propozycją wystąpiło.

3. Każdy właściwy organ zainteresowanego Państwa Członkowskiego mianuje przedstawiciela odpowiedzialnego za nadzór i koordynację działań kontrolnych.

ROZDZIAŁ III

WNIOSEK O POWIADOMIENIE ADMINISTRACYJNE

Artykuł 14

Organ współpracujący na żądanie organu wnioskującego oraz zgodnie z zasadami dotyczącymi zawiadomienia o podobnych instrumentach w Państwie Członkowskim, w którym organ ten ma siedzibę, zawiadamia adresata o wszelkich instrumentach i decyzjach pochodzących od organów administracyjnych, a dotyczących stosowania ustawodawstwa w zakresie podatku VAT na terytorium Państwa Członkowskiego, w którym ma siedzibę organ wnioskujący.

Artykuł 15

Wnioski o zawiadomienie, zawierające informację o przedmiocie instrumentu lub decyzji, które mają podlegać zawiadomieniu, wskazują nazwę, adres oraz wszelkie inne istotne informacje konieczne dla identyfikacji adresata.

Artykuł 16

Organ współpracujący informuje niezwłocznie organ wnioskujący o swojej odpowiedzi na wniosek o zawiadomienie i informuje go w szczególności o dacie zawiadomienia adresata o decyzji lub instrumencie.

ROZDZIAŁ IV

WYMIANA INFORMACJI BEZ UPRZEDNIEGO WNIOSKU

Artykuł 17

Bez uszczerbku dla przepisów rozdz. V i VI właściwy organ każdego Państwa Członkowskiego przesyła, drogą wymiany automatycznej lub ustrukturyzowanej wymiany automatycznej właściwemu organowi każdego zainteresowanego Państwa Członkowskiego informacje określone w art. 1 w następujących przypadkach:

▼B

1) jeżeli uważa się, że opodatkowanie ma miejsce w Państwie Członkowskim przeznaczenia, a skuteczność systemu kontroli bezpośrednio zależy od informacji dostarczonej przez Państwo Członkowskie pochodzenia;

2) jeżeli Państwo Członkowskie ma podstawy, aby sądzić, że w innym Państwie Członkowskim popełniono naruszenie ustawodawstwa dotyczącego podatku VAT lub popełnienie takiego naruszenia jest prawdopodobne;

3) jeżeli istnieje ryzyko strat podatkowych w innym Państwie Członkowskim.

Artykuł 18

Zgodnie z procedurą określoną w art. 44 ust. 2 ustala się następujące elementy:

1) dokładną kategorię wymienianych informacji;

2) częstotliwość wymiany;

3) praktyczne uzgodnienia dotyczące wymiany informacji.

Każde Państwo Członkowskie ustala, czy weźmie udział w wymianie poszczególnych kategorii informacji, a także czy wymiany tej będzie dokonywać w drodze wymiany automatycznej czy też ustrukturyzowanej wymiany automatycznej.

Artykuł 19

Właściwe władze Państw Członkowskich mogą, w przypadku wymiany spontanicznej, przesyłać wzajemnie wszelkie znane sobie informacje określone w art. 1.

Artykuł 20

Państwa Członkowskie podejmą środki administracyjne i organizacyjne niezbędne dla ułatwienia wymiany przewidzianej w niniejszym rozdziale.

Artykuł 21

Państwo Członkowskie nie może zostać zobowiązane, do celów wykonania przepisów niniejszego rozdziału, do nakładania nowych obowiązków na podatników podatku VAT w związku ze zbieraniem informacji ani do ponoszenia nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych.

ROZDZIAŁ V

PRZECHOWYWANIE I WYMIANA INFORMACJI CHARAKTERYSTYCZNYCH DLA TRANSAKCJI WEWNĄTRZWSPÓLNOTOWYCH

Artykuł 22

1. Każde Państwo Członkowskie prowadzi elektroniczną bazę danych, w której przechowuje i przetwarza informacje zbierane zgodnie z przepisami art. 22 ust. 6 lit. b) w wersji nadanej art. 28h dyrektywy 77/388/EWG.

W celu umożliwienia użycia tych informacji w ramach procedur przewidzianych niniejszym rozporządzeniem informacje te przechowuje się przez okres co najmniej pięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym przyznano dostęp do informacji.

2. Państwa Członkowskie zapewniają uaktualnianie baz danych, ich kompletność i dokładność.

▼B

Zgodnie z procedurą określoną w art. 44 ust. 2 zostaną określone kryteria ustalania, która wymiana informacji nie jest stosowna, istotna lub użyteczna i dlatego nie powinna zostać dokonana.

Artykuł 23

Na podstawie danych przechowywanych zgodnie z przepisami art. 22 właściwy organ Państwa Członkowskiego otrzymuje automatycznie i bezzwłocznie od innego Państwa Członkowskie następujące informacje, do których może mieć także bezpośredni dostęp:

1) numery identyfikacyjne dla potrzeb podatku VAT nadane przez Państwo Członkowskie otrzymujące informację;

2) całkowita wartość wewnątrzwspólnotowych dostaw towarów do osób posiadających numer identyfikacyjny dla potrzeb podatku VAT dokonanych przez wszystkie podmioty gospodarcze zidentyfikowane dla potrzeb podatku VAT w Państwie Członkowskim dostarczającym informację.

Wartości określone w pkt 2 wyraża się w walucie Państwa Członkowskiego dostarczającego informację i odnoszą się one do kwartałów kalendarzowych.

Artykuł 24

Na podstawie danych przechowywanych zgodnie z przepisami art. 22 i wyłącznie w celu zapobiegania naruszeniom ustawodawstwa dotyczącego podatku VAT właściwy organ Państwa Członkowskiego, w każdym przypadku, w którym uzna to za niezbędne dla kontroli wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, uzyskuje bezpośrednio i bezzwłocznie lub posiada bezpośredni dostęp drogą elektroniczną do następujących informacji:

1) numery identyfikacyjne dla potrzeb podatku VAT wszystkich osób dokonujących dostaw określonych w art. 23 pkt 2; oraz

2) całkowita wartość takich dostaw od każdej takiej osoby do każdej osoby posiadającej numer identyfikacyjny dla potrzeb podatku VAT określonej w art. 23 pkt 1.

Wartości określone w pkt 2 wyraża się w walucie Państwa Członkowskiego dostarczającego informację i odnoszą się one do kwartałów kalendarzowych.

Artykuł 25

1. Jeżeli właściwy organ Państwa Członkowskiego jest zobowiązany do przyznania dostępu do informacji na podstawie art. 23 i 24, czyni to najszybciej jak to możliwe, a najpóźniej w terminie trzech miesięcy od końca kwartału kalendarzowego, do którego odnoszą się dane informacje.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, jeżeli informacje dodaje się do bazy danych w okolicznościach przewidzianych w art. 22, dostęp do takich dodatkowych informacji przyznaje się najszybciej, jak to możliwe, a najpóźniej w terminie trzech miesięcy od końca kwartału, w którym zostały zebrane.

3. Warunki przyznawania dostępu do poprawionych informacji ustanawia się zgodnie z procedurą określoną w art. 44 ust. 2.

Artykuł 26

Jeżeli do celów art. 22–25 właściwe organy Państw Członkowskich przechowują informacje w elektronicznych bazach danych i dokonują wymiany takich informacji drogą elektroniczną, to podejmują one wszelkie środki niezbędne do zapewnienia zgodności z art. 41.

▼B

Artykuł 27

1. Każde Państwo Członkowskie prowadzi elektroniczną bazę danych zawierającą ewidencję osób, którym nadano numer identyfikacyjny dla potrzeb podatku VAT w tym Państwie Członkowskim.

2. W dowolnym momencie właściwe organy Państwa Członkowskiego mogą bezpośrednio uzyskać lub otrzymać, z danych przechowywanych zgodnie z przepisami art. 22, potwierdzenie ważności numeru identyfikacyjnego dla potrzeb podatku VAT, na podstawie którego dana osoba dokonała wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów lub usług lub taką dostawę otrzymała.

Na szczególne żądanie organ współpracujący przekazuje także datę wydania oraz, gdzie to właściwe, datę ważności numeru identyfikacyjnego dla potrzeb podatku VAT.

3. Na wniosek właściwy organ dostarcza bezzwłocznie nazwę (nazwisko) i adres osoby zidentyfikowanej dla potrzeb podatku VAT, pod warunkiem że taka informacja nie jest przechowywana przez organ wnioskujący z zamiarem użycia jej w przyszłości.

4. Właściwe organy każdego Państwa Członkowskiego zapewniają, aby osoby biorące udział w wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów lub usług oraz, na okres przewidziany w art. 4 dyrektywy 2002/38/WE, osoby dostarczające usługi określone w art. 9 ust. 2 lit. e) ostatnie tiret dyrektywy 77/388/EWG mogły uzyskać potwierdzenie ważności numeru identyfikacyjnego dla potrzeb podatku VAT każdej określonej osoby.

Na okres przewidziany w art. 4 dyrektywy 2002/38/WE Państwa Członkowskie przekazują w szczególności takie potwierdzenie drogą elektroniczną zgodnie z procedurą określoną w art. 44 ust. 2.

5. Jeżeli do celów ust. 1–4 właściwe organy Państw Członkowskich przechowują informacje w elektronicznych bazach danych i dokonują wymiany takich informacji drogą elektroniczną, podejmują one wszelki środki niezbędne do zapewnienia zgodności z art. 41.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY DOTYCZĄCE SZCZEGÓLNYCH PROCEDUR Z ART. 26C DYREKTYWY 77/388/EWG

Artykuł 28

Stosuje się następujące przepisy dotyczące szczególnych procedur przewidzianych w art. 26c dyrektywy 77/388/EWG. Do celów niniejszego rozdziału stosuje się definicje zawarte w pkt A tego artykułu.

Artykuł 29

1. Informacje określone w akapicie drugim art. 26c pkt B ust. 2 dyrektywy 77/388/EWG od podatnika nieposiadającego siedziby na terytorium kraju do Państwa Członkowskiego identyfikacji, z chwilą rozpoczęcia przez niego działalności, składa się drogą elektroniczną. Szczegóły techniczne, wraz z jednolitą wiadomością elektroniczną, ustala się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 44 ust. 2.

2. Państwo Członkowskie identyfikacji przekazuje te informacje drogą elektroniczną właściwemu organowi innego Państwa Członkowskiego w ciągu dziesięciu dni, licząc od końca miesiąca, w którym otrzymano informację od podatnika nieposiadającego siedziby w tym państwie. W ten sam sposób informuje się właściwe organy innego Państwa Członkowskiego o przyznaniu numeru identyfikacyjnego. Szczegóły techniczne, wraz ze jednolitą wiadomością elektroniczną służącą do przekazywania informacji, ustala się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 44 ust. 2.

▼B

3. Państwo Członkowskie identyfikacji bezzwłocznie informuje drogą elektroniczną właściwe organy innych Państw Członkowskich w przypadku wykluczenia podatnika nieposiadającego siedziby na terytorium kraju z ewidencji podatników zidentyfikowanych dla potrzeb podatku VAT.

Artykuł 30

Zeznanie podatkowe zawierające szczegóły określone w akapicie drugim art. 26c pkt B ust. 5 dyrektywy 77/388/EWG składa się drogą elektroniczną. Szczegóły techniczne, wraz z jednolitą wiadomością elektroniczną, ustala się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 44 ust. 2.

Państwo Członkowskie identyfikacji przekazuje tę informację drogą elektroniczną właściwemu organowi zainteresowanego Państwa Członkowskiego najpóźniej do dziesięciu dni licząc od końca miesiąca, w którym otrzymano zeznanie. Państwa Członkowskie wymagające, aby zeznanie podatkowe było sporządzone w walucie krajowej innej niż euro, przeliczają podane kwoty na euro przy użyciu kursu walutowego obowiązującego w ostatnim dniu okresu sprawozdawczego. Wymiany dokonuje się według kursów wymiany opublikowanych przez Europejski Bank Centralny na dany dzień lub, jeżeli nie opublikowano kursu wymiany na ten dzień, na następny dzień, w którym kurs został opublikowany. Szczegóły techniczne przekazywania tych informacji ustala się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 44 ust. 2.

Państwo Członkowskie identyfikacji przekazuje drogą elektroniczną Państwu Członkowskiemu konsumpcji informacje niezbędne do powiązania każdej płatności z odpowiednim kwartalnym zeznaniem podatkowym.

Artykuł 31

Przepisy art. 22 stosuje się także do informacji zebranych przez Państwo Członkowskie identyfikacji zgodnie z przepisami art. 26c pkt B ust. 2 i 5 dyrektywy 77/388/EWG.

Artykuł 32

Państwo Członkowskie identyfikacji zapewnia przekazanie kwoty zapłaconej przez podatnika nieposiadającego siedziby na terytorium kraju na rachunek bankowy denominowany w euro wyznaczony przez Państwo Członkowskie konsumpcji, w którym podatek jest należny. Państwa Członkowskie wymagające płatności w walucie krajowej innej niż euro przeliczają podane kwoty na euro przy użyciu kursu walutowego obowiązującego w ostatnim dniu okresu sprawozdawczego. Wymiany dokonuje się według kursów wymiany opublikowanych przez Europejski Bank Centralny na dany dzień lub, jeżeli nie opublikowano kursu wymiany na ten dzień, na następny dzień, w którym kurs został opublikowany. Przekazu dokonuje się najpóźniej do 10 dni, licząc od końca miesiąca, w którym otrzymano płatność.

Jeżeli podatnik nieposiadający siedziby na terytorium kraju nie zapłacił całości należnego podatku, Państwo Członkowskie identyfikacji zapewnia przekazanie płatności do Państw Członkowskich konsumpcji proporcjonalnie do podatku należnego w każdym Państwie Członkowskim. Państwo Członkowskie identyfikacji informuje o tym drogą elektroniczną właściwe władze Państw Członkowskich konsumpcji.

Artykuł 33

Państwa Członkowskie powiadamiają drogą elektroniczną właściwe organy innych Państw Członkowskich o odpowiednich rachunkach bankowych, na które mają być przekazywane płatności zgodnie z art. 32.

Państwa Członkowskie bezzwłocznie powiadamiają drogą elektroniczną właściwe organy innych Państw Członkowskich oraz Komisję o zmianach w standardowych stawkach podatku.

▼B

Artykuł 34

Artykuł 28–33 stosuje się przez okres przewidziany w art. 4 dyrektywy 2002/38/WE.

ROZDZIAŁ VII

STOSUNKI Z KOMISJĄ

Artykuł 35

1. Państwa Członkowskie i Komisja badają i oceniają funkcjonowanie uzgodnień dotyczących współpracy administracyjnej przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Komisja zbiera doświadczenia Państw Członkowskich w celu usprawnienia funkcjonowania tych uzgodnień.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji wszelkie dostępne informacje dotyczące stosowania przez nie niniejszego rozporządzenia.

3. Wykaz danych statystycznych niezbędnych do oceny niniejszego rozporządzenia ustala się zgodnie z procedurą określoną w art. 44 ust. 2. Państwa Członkowskie przekazują te dane Komisji gdy tylko są one dostępne, a przekazanie ich nie będzie oznaczać nieuzasadnionych obciążeń administracyjnych.

4. W celu oceny skuteczności niniejszego systemu współpracy administracyjnej w zwalczaniu uchylania się od podatków i unikania płacenia podatków Państwa Członkowskie mogą przekazywać Komisji wszelkie inne informacje określone w art. 1.

5. Komisja przesyła informacje określone w ust. 2, 3 i 4 innym zainteresowanym Państwom Członkowskim.

ROZDZIAŁ VIII

STOSUNKI Z PAŃSTWAMI TRZECIMI

Artykuł 36

1. Jeżeli właściwy organ Państwa Członkowskiego otrzymuje informacje od państwa trzeciego, może przekazać te informacje właściwemu organowi Państw Członkowskich, które mogą być tymi informacjami zainteresowane oraz, w każdym przypadku, wszystkim, którzy tego zażądają, tak dalece, jak umożliwiają to porozumienia o pomocy wzajemnej z danym państwem trzecim.

2. Pod warunkiem że zainteresowane państwo trzecie zobowiązało się do udzielenia żądanej pomocy w zbieraniu dowodów nieprawidłowego charakteru transakcji, co do których istnieje podejrzenie, że stoją w sprzeczności z prawodawstwem dotyczących podatku VAT, można przekazać temu państwu trzeciemu informacje uzyskane na podstawie niniejszego rozporządzenia, za zgodą właściwych organów dostarczających informacje, zgodnie z ich wewnętrznymi przepisami dotyczącymi przekazywania danych osobowych do państw trzecich.

ROZDZIAŁ IX

ZASADY REGULUJĄCE WYMIANĘ INFORMACJI

Artykuł 37

Informacje przekazywane na mocy niniejszego rozporządzenia dostarczane są, najdalej jak to możliwe, drogą elektroniczną, zgodnie z porozumieniami zawartymi zgodnie z procedurą określoną w art. 44 ust. 2.

▼B

Artykuł 38

Wnioski o udzielenie pomocy, łącznie z wnioskami o zawiadomienie, oraz załączone dokumenty mogą być sporządzone w jakimkolwiek języku uzgodnionym przez organ wnioskujący i organ współpracujący. Wspomnianym wnioskom towarzyszy tłumaczenie na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych Państwa Członkowskiego, w którym ma siedzibę organ współpracujący, wyłącznie w przypadku gdy organ współpracujący podaje przyczyny wnioskowania o takie tłumaczenie.

Artykuł 39

Na okres przewidziany w art. 4 dyrektywy 2002/38/WE Komisja i Państwa Członkowskie zapewniają funkcjonowanie takich istniejących lub nowych systemów przekazywania i wymiany informacji, jakie są niezbędne do umożliwienia wymiany informacji opisanej w art. 29 i 30. Komisja będzie odpowiedzialna za rozwijanie wspólnej sieci łączności/wspólnego systemu połączeń (CCN/CSI) niezbędnego do umożliwienia wymiany informacji między Państwami Członkowskimi. Państwa Członkowskie będą odpowiedzialne za rozwijanie ich własnych systemów niezbędnych do umożliwienia wymiany informacji przy użyciu CCN/CSI.

Państwa Członkowskie zrzekają się wszelkich roszczeń o zwrot wydatków poniesionych przy stosowaniu niniejszego rozporządzenia oprócz, gdy jest to właściwe, wynagrodzeń ekspertów.

Artykuł 40

1. Organ współpracujący w jednym Państwie Członkowskim udziela organowi wnioskującemu w innym Państwie Członkowskim informacji określonych w art. 1, pod warunkiem że:

a) liczba oraz charakter wniosków o udzielenie informacji złożonych przez organ wnioskujący w określonym czasie nie nakłada nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych na organ współpracujący;

b) organ wnioskujący wyczerpał zwyczajne źródła informacji, których mógł użyć w danych okolicznościach do uzyskania informacji, których wniosek dotyczy, bez podejmowania ryzyka narażenia się na niepowodzenie w osiąganiu pożądanego rezultatu.

2. Niniejsze rozporządzenie nie nakłada zobowiązań do przeprowadzenia postępowania lub udzielenia informacji, jeżeli prawo lub praktyka administracyjna Państwa Członkowskiego, które miałoby udzielić informacji, nie upoważnia Państwa Członkowskiego do prowadzenia takiego postępowania lub zbierania albo używania takich informacji dla własnych celów tego Państwa Członkowskiego.

3. Właściwy organ Państwa Członkowskiego może odmówić udzielenia informacji, jeżeli dane Państwo Członkowskie nie jest w stanie, z przyczyn prawnych, udzielić podobnych informacji. O przyczynach odmowy przez Państwo Członkowskie, do którego kierowany jest wniosek, informuje się Komisję.

4. Można odmówić udzielenia informacji, jeżeli prowadziłoby to do ujawnienia tajemnicy handlowej, przemysłowej lub zawodowej albo procesu produkcyjnego bądź jeżeli rozpowszechnianie tej informacji naruszyłoby porządek publiczny.

5. Organ współpracujący informuje organ wnioskujący o przyczynach udzielenia odmowy na wniosek o udzielenie pomocy.

6. Można przyjąć minimalny próg uruchamiający wniosek o udzielenie pomocy zgodnie z procedurą określoną w art. 44 ust. 2.

▼B

Artykuł 41

1. Informacja przekazana w jakiejkolwiek formie na mocy niniejszego rozporządzenia objęta jest obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej i cieszy się taką ochroną, jaką objęte są podobne informacje na mocy zarówno prawa wewnętrznego Państwa Członkowskiego, które informację otrzymuje, jak i odpowiednich przepisów mających zastosowanie do władz Wspólnoty.

Można używać takich informacji do celów ustalenia podstawy wymiaru podatku lub poboru podatku, bądź też kontroli administracyjnej podatku do celów ustalenia podstawy wymiaru podatku.

Można używać takich informacji do ustalenia innych opłat wyrównawczych, ceł i podatków objętych art. 2 dyrektywy Rady 76/308/EWG z dnia 15 marca 1976 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy zwrocie wierzytelności dotyczących niektórych opłat, ceł, podatków i innych obciążeń ([1]).

Ponadto można ich używać w związku z postępowaniem sądowym, które może prowadzić do kar pieniężnych, wszczętym jako skutek naruszeń prawa podatkowego, bez uszczerbku dla ogólnych zasad i przepisów prawnych dotyczących praw oskarżonych i świadków w takim postępowaniu sądowym.

2. Osoby należycie akredytowane przez organ akredytacji bezpieczeństwa Komisji Europejskiej mogą mieć dostęp do takich informacji wyłącznie tak dalece, jak jest to niezbędne do nadzoru, konserwacji oraz rozwijania sieci CCN/CSI.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 właściwy organ Państwa Członkowskiego udzielający informacji zezwala na użycie do innych celów w Państwie Członkowskim organu wnioskującego, jeżeli na mocy ustawodawstwa Państwa Członkowskiego organu współpracującego dana informacja może być użyta do podobnych celów.

4. Jeżeli organ wnioskujący uzna, że informacja, którą otrzymał od organu współpracującego, może być użyteczna dla właściwego organu trzeciego Państwa Członkowskiego, może przekazać ją temu organowi. Informuje o tym z wyprzedzeniem organ współpracujący. Organ współpracujący może zażądać, aby przekazanie tej informacji stronie trzeciej było uzależnione od uprzedniej zgody.

5. Państwa Członkowskie do celów właściwego stosowania niniejszego rozporządzenia ograniczają zakres praw i obowiązków przewidzianych w art. 10, art. 11 ust. 1, art. 12 i 21 dyrektywy 95/46/WE w takim stopniu, w jakim jest to konieczne do zabezpieczenia interesów określonych w art. 13 lit. e) wspomnianej dyrektywy.

Artykuł 42

Sprawozdania, oświadczenia oraz wszelkie inne dokumenty lub potwierdzone kopie dokumentów albo wyciągi z nich, otrzymane przez personel organu współpracującego oraz przekazane organowi wnioskującemu w ramach pomocy przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu, mogą być użyte jako dowody przez właściwe organy Państwa Członkowskiego organu wnioskującego na takiej samej podstawie, na jakiej mogą być używane podobne dokumenty dostarczone przez inny organ w tym państwie.

Artykuł 43

1. W celu stosowania niniejszego rozporządzenia Państwa Członkowskie podejmują wszelkie niezbędne kroki, aby:

a) zapewnić efektywną koordynację wewnętrzną między właściwymi organami określonymi w art. 3;

([1]) Dz.U. L 73 z 19.3.1976, str. 18. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2001/44/WE (Dz.U. L 175 z 28.6.2001, str. 17).

▼B

b) ustanowić bezpośrednią współpracę między organami upoważnionymi do celów takiej koordynacji;

c) zapewnić sprawne funkcjonowanie uzgodnień dotyczących wymiany informacji przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Komisja przekazuje każdemu Państwu Członkowskiemu, najszybciej jak to możliwe, każdą otrzymaną informację, której jest w stanie udzielić.

ROZDZIAŁ X

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 44

1. Komisja jest wspomagana przez Stały Komitet Współpracy Administracyjnej (zwany dalej Komitetem).

2. W przypadku gdy przywołuje się ten ustęp, zastosowany zostanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając przepisy jej art. 8.

Okres wskazany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwala swój regulamin wewnętrzny

Artykuł 45

1. Co trzy lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Komisja składa sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w sprawie stosowania niniejszego rozporządzenia.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty wszelkich przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych niniejszym rozporządzeniem

Artykuł 46

1. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie naruszają wypełniania żadnych szerszych zobowiązań w związku z pomocą wzajemną wynikających z innych aktów prawnych, wraz z umowami dwustronnymi lub wielostronnymi.

2. Jeżeli Państwa Członkowskie podejmą uzgodnienia dwustronne w sprawach objętych niniejszym rozporządzeniem inne niż dotyczące postępowania w przypadkach indywidualnych, powiadomią o tym bezzwłocznie Komisję. Natomiast Komisja ze swojej strony poinformuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 47

Rozporządzenie (EWG) nr 218/92 traci moc.

Odniesienia do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 48

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.